Doğan Kardeş

Sayı : 63 | 8 Ocak 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(8) STİF ZODYAK, YAKUT GEZEGENİNDE, İLKEL İNSANLARI KÖLE GİBİ KULLANAN MAKİNE ADAMLARA KARŞI SAVAŞ AÇMIŞTI. MAĞARA ADAMLARI DA BU SAVAŞTA ONUNLA BİRLEŞMİŞLERDİ...
ŞİMDİ DEV İRİLİĞİNDE HAYVANLARIN DA YARDIMIYLA MAKİNE ADAMLARLA ÇETİN ÇARPIŞMALAR BAŞLAMIŞTI.

DÜŞMANIN UÇAR TANKLARI BİRER OYUNCAK GİBİ PARÇALANIYORDU...

İLKEL İNSANLAR PEK YAMANDI...

MAKİNE ADAMLARIN KONTROL MERKEZİNDE

DURUM KÖTÜYE GİDİYOR. YEDEK KUVVETLERİ İLERİ SÜRÜN...

BUNLARI YENEMEZSEK YAZIK BİZE!

BU İŞİN ALTINDA ZODYAK VAR. ÖNCE ONU ORTADAN KALDIRMALIYIZ...

STİF'İN TANKLARI KONTROL MERKEZİNE SALDIRDI...

KONTROL MERKEZİ BİR ANDA ALLAK BULLAK OLMUŞ, ALETLER PARÇALANMIŞTI...

STİF, BİRİNİN BOĞAZINA SARILDI.

SÖYLE, BİZİM UZAY GEMİSİ NEREDE? YOKSA SENİ ŞİMDİ GEBERTİRİM!

GEMİNİZ ORTA GALERİDE...ŞU ASANSÖR SİZİ ORAYA GÖTÜRÜR...

ÖNDAN SONRA SIRA SİLÂH DEPOLARINA GELDİ...

BİZİM ATEŞTOP'U PARÇALADIKLARINA BEN İNANMIYORUM. YERALTINDAKİ DEPODA OLACAK. HAYDİ GİDELİM.

İÇERİ GİRİNCE NÖBETÇİLERİN ATEŞİYLE KARŞILAŞTILAR...

(Devamı son sayfada)

Bir kardeşiniz sizin de YUVA sahibi olmanızı istiyor.

Yapı ve Kredi Bankasının ikramiyeli aile cüzdanı yuva sahibi olmakta önemli bir adımdır...

(MORAN — 2747) — 68

746 M

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

8 Ocak 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 **Cilt: 3**
Sayı: 625-63

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

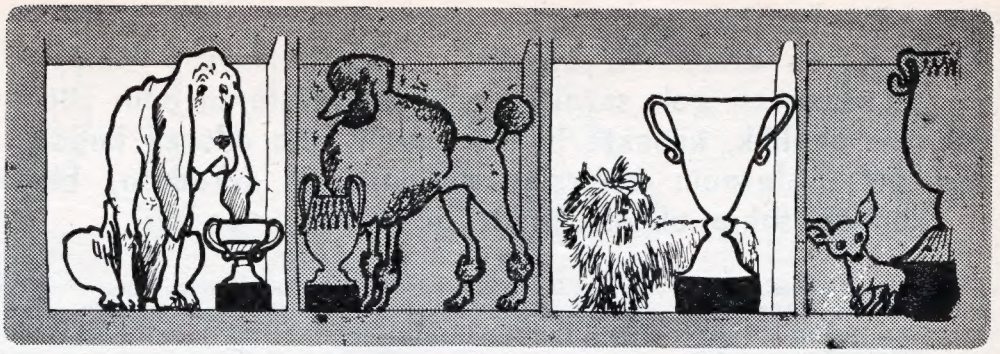

İNSANIN YAKIN DOSTU:
KÖPEK

(Yazısı 4 ve 5. sayfalarda)

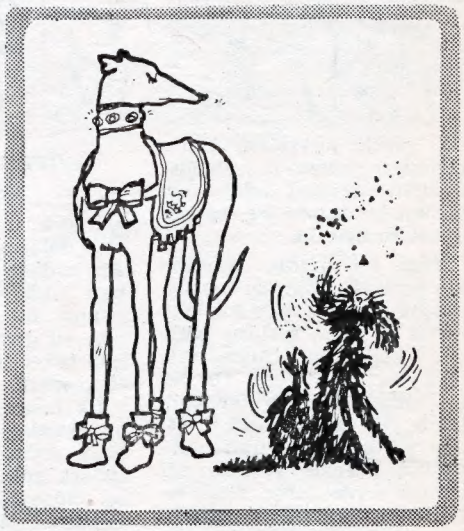

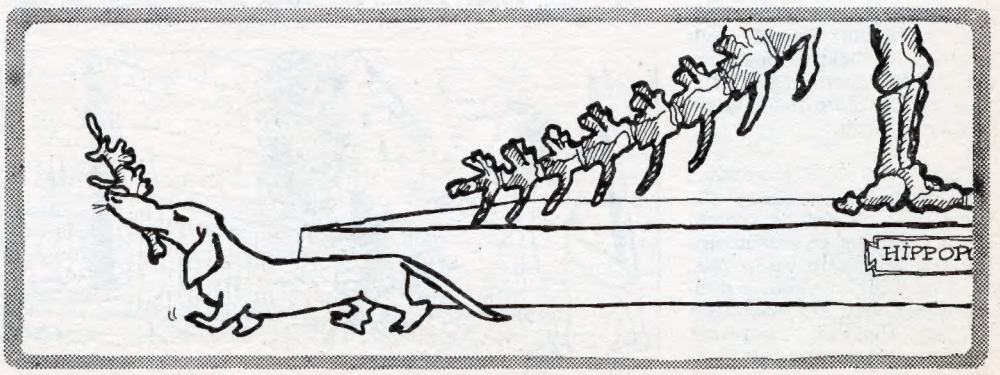

İNSANIN YAKIN DOSTU

İlk çağlardan bu yana köpek, insanların en sadık hayvan dostu olarak aramızda yaşamıştır. Yaptığı sayısız hizmet dışında, bize en çok sevgi ve yakınlık gösteren odur. Bu sevgi ve bağlılık, köpekte bazan canını feda edecek kadar ileri gider. İnsanın böylesine candan bir arkadaşa, bir köpeğe sahip olması kadar güzel şey var mı?..

İzmir'den Balıkesir'e yolcu götüren otobüs, Akhisar ovasını geçmiş, Sındırgıbeli dağına tırmanmaya başlamıştı. Şoförün pikabında tatlı bir Anadolu türküsü çalıyordu. Yolcuların kimi uyukluyor, kimi türküye mırıldanarak katılıyor, kimiyse dağların çam ve kekik kokulu rüzgârını ciğerlerinin köküne kadar çekiyordu.

Otobüs üçüncü büyük virajı henüz dönmüştü ki, yüzleri siyah peçeli, elleri silâhlı beş kişi, yolun üstünde beliriverdi. Haydutlardan dördü, çocuk feryatları, kadın çığlıkları arasında otobüse daldılar. Reisleri olduğu anlaşılan bir tanesi ise dışarda nöbet tutuyordu.

Tam bu sırada, Sındırgı köylerinden birinde sığırtmaçlık yapan Çoban Ali, kendisini on adım geriden takip eden köpeğiyle birlikte, soygun yerinde bitiverdi. On beş on altı yaşlarında bir delikanlıydı. Haydutların reisi onu görünce, silâhının namlusunu üzerine çevirdi. Ali olduğu yerde durdu. Reis, tetiği çekip çekmemekte tereddüt ederken, müthiş bir feryatla yere yıkıldı. Ali'nin kendi boyundaki dev çoban köpeği haydudun üzerine çullanmış, iri dişlerini boğazına geçirmişti. Adamın işini bitirmek için, sahibinin bir işaretini bekliyordu.

Çoban Ali önce haydudun tabancasını aldı, sonra da köpeğinin elinden kurtardı. Demin silâhsız ve masum insanlara karşı atıp tutan reis, şimdi süt dökmüş kediye dönmüştü! Hemen arkadaşlarına seslendi. Herifler, tası tarağı toplayıp, arkalarına bile bakmadan, dönemeçte kayboldular.

Olay, Ali'nin köyünde bir bomba etkisi yaptı. O güne kadar bu çevrenin köylüleri köpek denen şeyden hiç hoşlanmazlardı. Hattâ eski ve sakat bir inanca göre, onlarca köpeğe dokunmak bile günahtı. Haydutlar da Ali'den ve köpeğinden korktukları için değil, sırf köpeğe el sürerek günaha girmek zorunda kalacakları için çekip gitmişlerdi. Ne tuhaf düşünce, değil mi? Başkalarının parasını zorbalıkla almak günah olmuyor da, köpeğe değmek oluyor!..

Neyse, uzatmıyalım, bu olaydan sonra Ali'nin köylüleri, köpekler hakkındaki fikirlerini tamamen değiştirdiler. Bu, insana çok sadık ve dost hayvanı bundan böyle hor görmemeyi, ona iyi davranmayı kararlaştırdılar.

KÖPEK, İNSANDAN ESKİDİR

Köpek, insanoğlundan milyonlarca yıl önce vardı. Bu konuda araştırmalar yapan bilginler, ilk köpek soyunun, bundan on beş milyon yıl önce yaşamış ve bugün tükenmiş olduğunda birleşmektedir.

İlk insanlar çok çetin hayat şartları altında yaşıyorlardı. Avlanmak üzere bataklıklara çıktıkları zaman, her an ölüm tehlikesi içinde olduklarını düşünerek, köpeklerini yanlarından ayırmazlardı. İlk insanlar, gündüz avında olduğu gibi gece de mağarasında kendisini yalnız bırakmayan, tek gözünü yumup öbürünü açarak, sadakatla bekleyen bu dürüst yaratığa karşı büyük bir sevgi ve şefkat beslerlerdi. İnsanoğlu, kendisinin karanlıkta seçemediği şeyi köpeğinin çok iyi gördüğünü birçok denemelerle anlamıştı.

Köpek, özellikle keskin zekâsı, kavrayışı ve sezgisi sayesinde insanlığa çok çeşitli hizmetleri olan bir hayvandır. Söylediğinizi anlar, gösterdiğinizi yapar, öğrettiğinizi hiçbir şekilde aklından çıkarmaz. Bu yüzdendir ki polis teşkilâtının çeşitli kollarında uzman köpekler yetiştirilir. köpek, o çok kuvvetli koku alma kabiliyetiyle, en belirsiz izleri kolaylıkla keşfeder. Yangınlarda, ateş çemberi içinde kalmış insanları kılavuzluk etmek suretiyle kurtaran, maden arama işlerinde, zengin kaynakları bulup çıkaran köpekler vardır.

EZELİ DOSTLUK

İnsanla köpek arasındaki dostluğun başlangıcı insanlık tarihi kadar eski. Tarih öncesi çağlara inmeniz mümkün olamıyacağına göre daha yeni örneklere başvuralım. İşte size iki tane minicik köpek hikâyesi...

«Milâno'lu bir genç, 1812'de Napolyon'un ordusuyla Rusya'ya, savaşa gider. Çok sevdiği Moffino adlı köpeğini de yanına alır. Fakat bir talihsizlik sonucu, Delikanlı, Moffino'yu kaybeder. Savaş sona erince, delikanlı, Milâno'ya döner. Köpeğini kaybetmesinden duyduğu üzüntü hâlâ içindedir. Sevgili Moffino'sunu bir türlü unutamaz. Fakat, bir sabah, sokağa çıkmak üzere kapıyı açar açmaz, eşikte, bir deri bir kemik kalmış, tüyleri dökülmüş bir köpekle karşılaşır. Bu, Moffino'dan başkası değildir!.. Düşünün şimdi, Rusya neresi, İtalya neresi! Böylesine asil bir davranışı başka hangi hayvan gösterebilir?..»

Bu da ikinci hikâyecik:

«Olay gene İtalya'da Castelfranco ilçesinde, bir oğlan çocuğunun başından geçmiş. On bir yaşındaki bu yaramaz, karlı bir kış günü, kartopu oynamak ve biraz gezip tozmak amacıyla, kimseye haber vermeden evden çıkar. Çıkış o çıkış... Bir daha geri dönmez. Anneyle baba çılgına dönerler. Bütün aramalarına rağmen, biricik yavruları bulunmaz. Evin köpeği, sahiplerinin bu telâşlı halini anlar. İlk iş olarak, çok sevdiği

KÖPEK

küçük Angiolino'nun odasına koşar. Çocuğu bulamayınca yıldırım hızıyla fırlar sokağa. Karlı ovadaki ayak izlerini ve kokuyu takip ede ede kör bir kuyuya varır. Angiolino'yu kuyuda ağlar bulur. Onu tek başına kurtarmanın mümkün olmadığını anlayınca, geldiği gibi eve döner. Evdekiler, köpeğin acı acı havlamalarından huylanırlar. Köpeğin peşine takılarak kör kuyuya varırlar. Bizim afacan da böylece kurtulmuş olur.»

İnsanla köpek arasındaki hikâyeleri birleştirip kitap yapmaya kalksak, binlerce cilt yetmez. Köpekler daha böyle nice insanın hayatını kurtarmışlardır. Bu böyle olmakla beraber, nereden, nasıl geldiği bilinmeyen birtakım saçma inançlar, köpekle insanın bir arada yaşamasını gelişigüzel yasaklamıştır.

Köpek yavrusu gözleri kapalı doğar. İlk günlerde cansız bir et parçasından farkı yoktur. Anası onu yalayarak canlandırır âdeta. Yavru, üç hafta süt emdikten sonra yürümeye başlar. Üç aylık oldumu da annesi onu sütten keser. Bundan sonra köpek, kendi başının çaresine kendi bakar. Köpek, normal olarak 10-12 yıl yaşar. Fakat iyi bakımlı cins köpeklerin 20-30 yıl yaşadıkları görülmüştür.

KÖPEĞİN BAKIMI

Bu zeki ve akıllı dostumuzun uzun uzun ve sıhhatli yaşamasını istiyorsak, yapmamız gereken şeyleri şöylece özetleyebiliriz: Onu iyi beslemek, temiz yerde yatırmak ve rahat ettirmek.

Köpeğimiz daha bir aylıkken, ona, midesinin hazmedemiyeceği şeyler vermemeliyiz. Bildiğiniz gibi köpek, «etçil» yani et yiyen bir hayvandır. Bazılarının yaptığı gibi, köpeği şeker, çiklet, karamela gibi şeylerle beslemek doğru olmaz. Çünkü tatlı, köpeğin dişlerini çürütür, kan dolaşımını bozarak tüylerinin dökülmesine yol açar. En iyisi, 4 aylık oluncaya kadar ona içine ekmek doğranmış süt vermektir. Haşlanmış yumurtanın sarısı da o çağda köpeğin bayıldığı bir yiyecektir.

Büyüyüp gelişmiş bir köpeği beslemek çok kolaydır. Soframızdan arta kalanlar ona yeter de artar bile. Köpeği, başta patates olmak üzere, insanların da çok sevdiği nişastalı sebzelere alıştırmak mümkündür.

KÖPEĞİMİZİN BARINAĞI

Köpeğimizi ev içinde besliyorsak, ona, evimizin antresinde veya holünde, kırpıntılardan bir yatak sermeliyiz. Bu yerin hava cereyanı yapmaması şarttır. Zira, özellikle kısa tüylü köpekler, soğuğa hiç gelemezler. Evin dışında bakabileceğimize ise, bahçemizin bir köşesinde, muhafazalı bir kulübecik yapmalıyız. Köpeğin ekmeğini, suyunu, her zaman temiz plâstik kaplar içinde vermeliyiz. Haftada bir tarakla tüylerini taramalı, üşütmemek şartiyle on günde bir yıkamalıyız. Onu, hergün belli bir saatte gezmeye çıkarmayı söylemek herhalde gereksiz olur.

YA KÖPEĞİMİZ HASTALANIRSA?..

Köpeğimiz hastalanırsa ne yapmalıyız? Böyle bir durumda derhal bir veterinere başvurmak en akıllıca yoldur. Köpeklerde korkulacak başlıca iki hastalık vardır: «Gençlik» ve «kuduz». Bu hastalıkların önlenmesi için, köpekler yılda bir defa aşı olurlar. Köpeklerin ayrıca, tıpkı insanlarda olduğu gibi kalp ve mide rahatsızlıkları vardır. Bunlar da veterinerin vereceği ilâçlarla tedavi edilirler. Ayda bir köpeğe bir kaşık Hint yağı içirmek, bağırsaklarında solucan üremesini önler. Onu bit, pire, kene gibi haşerelerden korumak için de D.D.T. kullanmak lâzımdır.

BİR KÖPEĞİ OLMAK NE GÜZEL ŞEY!

Acaba hangi cins bir köpek edinmeliyiz. O kadar çeşitli köpek cinsi var ki, bir seçme yapmak güç. Evlerde daha çok «borbon» denilen ufak süs köpekleri beslenir. Çoban ve kurt köpeği, tazı, Malta ve İspanyol cinsi köpekler ise daha çok ev dışında bakılır. Dolayısıyle köpek seçimini imkânımıza ve ihtiyacımıza göre yapmamız yerinde olur.

Köpekler sahiplerinden daima şefkat beklerler. Onların ev içindeki tutumları yetiştirilmelerine bağlıdır. Kötü yetiştirilen köpekler, yatakların, divanların üstlerine çıkarlar. Çocukların el ve yüzlerini yalarlar. Evde köpek besleyecek olanların terbiye işini ön plâna almaları şarttır.

İşte yazımızın başında sözünü ettiğimiz küçük çoban Ali'nin köpeği iyi terbiye edilmiş bir hayvandı. Sahibinden gördüğü şefkatin karşılığını otobüs yolcularının hayatını kurtarmakla verdi.

AKDENİZ

ŞAHİN REİS'İN, ABDÜL'ÜN EVİNDE YAPTIĞI GİZLİ TOPLANTIYA KATILANLAR YAKALANIYORDU.

SULTANIN KÖLESİ, KORKUNÇ KUVVETİ İLE ASKERLERİN İŞİNİ ÇOK KOLAYLAŞTIRIYORDU...
DEMEK KAPIYI AÇMIYORSUNUZ ?.. ŞİMDİ GÖRÜRSÜNÜZ SİZ...
ÖZCAN ERALP

AZ SONRA, SIRA ABDÜL'ÜN EVİNE GELMİŞTİ...

GÜRÜLTÜYÜ DUYAN ŞAHİN REİS AVLUYA ÇIKINCA, BİR AN İÇİN ŞAŞIRIR...
İHANETE UĞRADIK, ŞAHİN REİS... KAÇ, KURTUL...

ŞAHİN

11 TRABLUS'TA BAŞ KALDIRIP İDAREYİ ELE GEÇİREN EL MEHDİ OSMANLI VALİSİNİ HAPSETMİŞTİR. DURUMU ÖĞRENMEKLE GÖREVLENDİRİLEN ŞAHİN REİS ZEKÂSINI KULLANARAK EL MEHDİ İLE YARDIMCISI ŞEYH KASIM'I BİRBİRİNE DÜŞÜRÜR. ZAYIFLAYAN ASİLERE KARŞI HAREKETE GEÇMEK İÇİN HAZIRLIK YAPAR AMA BİRİ İHANET EDER.

TEST

Orta okula giriş test sorularında çocuk şöyle bir soru ile karşılaştı:

«Subay üniformalarında kaç düğme vardır?»

Uzun uzun düşünen çocuk, subay üniformalarında kaç düğme olduğunu hatırlayamayınca şu cevabı yazdı:

«Kaç delik varsa, o kadar da düğme vardır.»

TELGRAF

Çocuk dalmış, elindeki kalemi «Tık tık» diye masanın üstüne vuruyordu. Öğretmen bağırdı:

«Kim o, sınıftan atılmak için telgraf çeken?»

BİR JAPON MASALI:

AKILLI OYMACI

Derleyen: **Ülker SOKOLLU KÖKSAL**

Eskiden Japonya'da zengin bir adam yaşarmış. Bu adamın tek merakı oyma ufak hayvan heykelleri biriktirmekmiş. Kolleksiyonunda bir tek fare heykelciği eksikmiş. Bunun için birgün iki tane oymacı çağırtmış:

— «Bana birer fare heykelciği oyacaksınız,» demiş ve ilâve etmiş:

— «Bunlar aslına o kadar benzemeli ki bir kediyi bile yanıltsın. Oyduğunuz fareleri yanyana koyup bir kedi çağıracağım. Kedi kimin yaptığını kaparsa, o bir kese altını hak edecek.»

Oymacılar evlerine dönüp işlerine koyulmuşlar. Birkaç gün sonra da eserlerini alıp adamın yanına gelmişler. Bir tanesinin oyduğu fare tahtadanmış. Tıpkı sahici bir fareye benziyormuş. Ötekisinin oyduğu ise pek fareyi andırmıyormuş.

Adam sinirlenmiş:

— «Biri tam fare, ya öteki ne!» diye bağırmış.

İkinci oymacı:

— «Bir kedi çağırın da görün, kararı kedi verecek,» demiş.

Adam:

— «Oyduğun fareyi beğenmedim ama, bir kedi getirsinler, o zaman görürüz,» demiş.

Kedi daha odaya girer girmez doğruca ikinci heykelciğin üstüne atılıp kapmış. Sahici fareye benzeyene dönüp bakmamış bile. Adam söz verdiği için bir kese altını çıkarıp ikinci oymacıya vermiş. Ama merakla sormuş:

— «Altını aldın. Söyle bakalım bu iş nasıl oldu?»

Oymacı:

— «Çok basit», demiş. «Ben faremi tahtadan oymadım.

Kuru bir balıktan oydum.»

Adam bunu işitince, herkesi hatta kediyi bile yanıltan bu buluşa gülmeden edememiş. Sonra da:

— «İki kese altın daha vereceğim,» demiş. «Biri güzel oyma yapana. Biri de oymayı yaparken aklını kullanana. Tahta fareyi ben saklıyacağım. Ötekini de kedi yedi bile.»

7 YANLIŞ

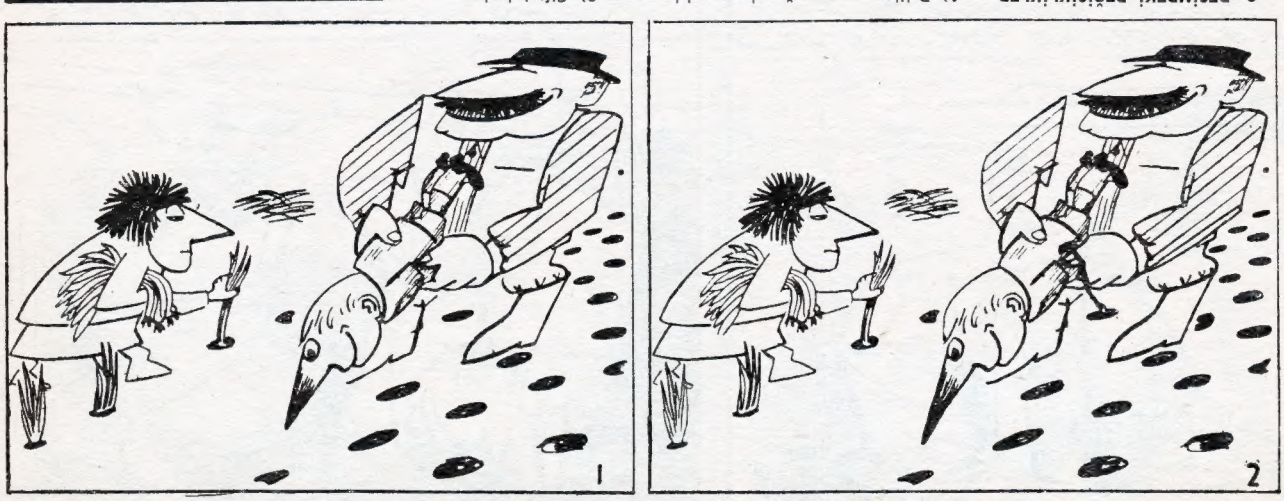

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER — 1) Delik açıcı çocuğun burnu daha uzun. 2) Çiftçi kadının kotluğunun altında bir sap fazla var. 3) Erkek çiftçinin gömleğinin sol bacağı değişik. 4) Delik açıcı çocuğun başı farklı. 5) Erkek çiftçinin gömleğinin sol kolunda bir çizgi fazla. 6) Erkek çiftçinin sol ayağı hizasında bir delik fazla. 7) Çiftçi kadının gerdanı farklı.

KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ

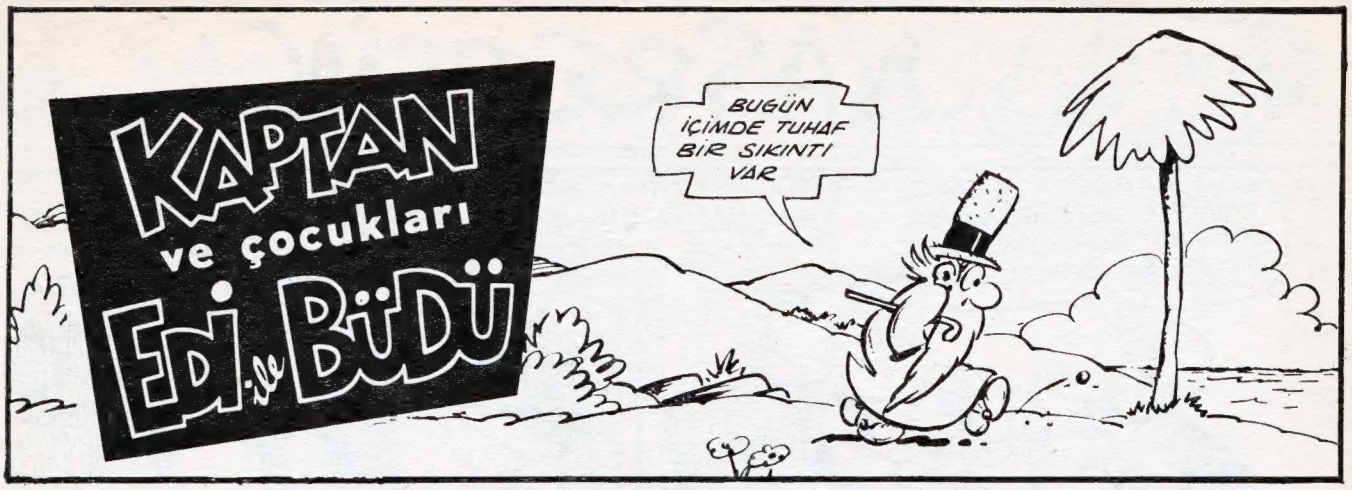

KABASAKAL AMCA KIRLARI DOLAŞMIŞ, DENİZ KENARINA İNMİŞ, NE YAPMIŞSA SIKINTISINI GEÇİREMEMİŞTİ...

©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

NASREDDİN

11

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

İki geminin birbirine sürtünmesinden meydana gelen korkunç bir gürültü ortalığı kapladı...

Dirk kararlı bir tavırla «Netice ne olursa olsun, bu işin sonunu getireceğim. Kelly'nin yakasını bırakmıyacağım. Bu batık geminin ne olduğunu ve Irlanda'lı kaptanın ona neden bukadar ilgi duyduğunu öğreneceğim» dedi...

Jim merakla sordu:

— «Saki, Fiafia'ya ulaşabildi mi dersiniz?»

Jim:

— «O yüzerek uzaklaşırken, kulağımıza garip bir çığlık geldi. Belki de köpek balıklarına nefis bir ziyafet olmuştur.»

Yemek sona erip de herkes masadan kalkarken, Dirk kararlı bir tavırla konuştu:

— «Netice ne olursa olsun, bu işin sonunu getireceğim. Kelly'nin yakasını bırakmıyacağım. Bu batık geminin ne olduğunu ve İrlanda'lı kaptanın ona neden bu kadar ilgi duyduğunu öğrenmek istiyorum!»

Jim'in yüzü sevinçle parladı:

— «Ben de aynı fikirdeyim. Tokumai'de hiçbir şey elde edemeyiz. Vakit kaybetmeden işe girişelim!»

Mac Donald söze karıştı:

— «Jim doğru söylüyor. Nasıl olsa uzun süre bize yetecek yakıtımız ve erzağımız var.»

Dirk memnun bir gülüşle:

— «Öyleyse şafakla birlikte kolları sıvayalım!» dedi.

Ertesi sabah hava açık ve ılıktı. Saat yediye doğru, Güney Rüzgârı demir aldı ve Taratara'ya doğru açıldı. Saat dokuza doğru, gemi, evvelce demir attığı, batık geminin yakınındaki bir yere vardı. Sıcak iyiden iyiye bastırmıştı. Denizin sakinliği ve aydınlığı, dalış için en büyük fırsattı. Dirk, Jim'in de yardımıyle dalgıç elbisesini giydi; kompresör harekete geçirildi ve bütün teçhizat kontrol edildi. Her şey yerli yerinde, her şey tamamdı.

Dirk, küpeşteyi hızlı adımlarla geçti. Denize dalmadan önce supapın kaçak yapıp yapmadığına baktı. Sonra üçleme halatı kavrayarak inmeye başladı. Başlangıçta, denizin içinde uzak mesafelere kadar her şeyi pırıl pırıl görebiliyordu. Sonra yavaş yavaş bu açıklık kayboldu ve suyun yüzü gözden silindi. Tirşe yeşili sudan duvarlar, dalgıcı çepeçevre sardı. Cins cins balıklar, bu nereden çıktığı belirsiz yabancının etrafında merakla dönüyorlardı. Zaman zaman, valfın çıkardığı garip ıslık onları ürkütüyor ve herbirini bir köşeye kaçırıyordu.

Dirk nihayet altında, batık geminin bir heyulâ gibi yatan kara gölgesini gördü. Hemen vericiye sarılarak yukarıya bildirdi:

— «Beni tam dibe indirin!»

Yarım dakika kadar, supabın iyi işleyip işlemediğini kontrol etmek için emniyet halatının yanında kaldı. Bu binlerce yıldır olduğu yerde donmuş gibi duran sularda en ufak bir akıntı, bir kımıltı yoktu. Dirk'in teneffüs et-

— 11 —

BATIK GEMİNİN ESRARI

Yazan: **FRANK CRİSP**

Dirk geminin rotasını değiştirmek üzere ileri atıldı. Fakat bu kadar derme çatma bir yelken takımıyla manevra yapmak imkânsız gibi bir şeydi, hele böyle gece yarısı, zifirî karanlıkta...

Fiafia ağır ağır yalpalayarak Güney Rüzgârı'nın üzerine doğru geliyordu. Dirk'in gemisini bir mucize kurtarabilirdi ancak. Aşılan her dalga, tehlikeyi biraz daha çoğaltıyordu. Bu arada koskoca bir dalga, iki geminin arasına girerek onları birbirinden ayırdı. Fakat bu ayrılmadan önce, iki teknenin sürtünmesinden meydana gelen tüyler ürpertici ses, herkesin aklını başından almıştı. Ortalık ana baba gününü andırıyor, Güney Rüzgârı gemisinde her kafadan bir ses çıkıyordu:

«Ne oluyor?..», Batıyor muyuz?..» Bir kayaya mı bindirdik?..» Nihayet dümene hâkim olan Dirk, sert bir sesle haykırdı:

— «Fiafia bizim gemiye bindirdi! Sakin olun!.. Herkes yerinde dursun!..»

Çarka var gücüyle asılmış olan Jim sordu:

— «Nasıl, kurtulabilecek miyiz?»

— «Henüz bilmiyorum...» diye cevap veren Dirk süratle ışıkları söndürdü. «Bu akşam ışık yakmak yok. Yoksa işimiz bitiktir. Mac'a söyle, motörle meşgul olsun. Ben zarar ziyan nedir, anlamaya çalışacağım. Mani, sen sandalı hazırla... Gemiyi terketmek zorunda kalabiliriz.»

Büyük bir şans eseri olarak gemi, Fiafia'dan sıyrılmıştı. Şafak ağır ağır sökülüyordu. Ufukta Taratara'nın heybetli silueti, tarih öncesi çağlardan kalma bir canavar gibi yükseliyordu. Fiafia çok gerilerde kalmıştı.

— «Gemiyi sahile yanaştırmalıyız!» diye söylendi Dirk.

Öğle yemeğine oturmuşlardı.

— «Başımıza gelen olay apaçık ortada,» diye söze başladı Mac Donald. «Kelly, bizim geminin ârıza yaptığını farkedince ışıklarını söndürdü ve dosdoğru üzerimize geldi.»

Dirk başını salladı:

— «Haklısın. Bereket versin rüzgâr vardı. Yoksa Kelly'nin ağına düşmüştük!.»

tiği tazyikli hava yalnız bedenine değil, zihin gücüne de etki ediyordu. Çünkü insan, denizin dibinde, karada olduğu kadar kolaylıkla düşünemez.

Dirk tekrar veriyice seslendi:

— «Halatı biraz daha gevşetin!»

Dirk, bir dalgıcın ağır ve ahenkli hareketleriyle ilerliyordu. Bereket versin geminin yatış pozisyonu içine girmeye elverişliydi. Delikanlı, açık olan lumbozların birinden, el yordamıyle içeri girdi. Henüz birkaç adım ilerlemişti ki, başında ve ayağında, buz gibi suyun temasını hissetti. Testere gibi bir cisim, başlığını ve botlarını yarmış, vücudu su almaya başlamıştı. Dirk, büyük bir soğukkanlılıkla telefona sarıldı:

— «Alo! Jim, elbisem yırtıldı, az sonra çıkıyorum!»

Dirk, son derece büyük bir dikkat sarfederek, kaptan köprüsüne doğru ağır ağır tırmanmaya başladı. Sonunda emniyet halatına ulaştı. Jim, Dirk'in verdiği talimata göre ipleri çekmeye başladı. Yarım saat sonra, Dirk yarı baygın bir vaziyette, Güney Rüzgârı'nın güvertesine çıkmıştı.

O geceyi herkes sakin geçirdi. Yalnızca Treacle her zamanki gibi heyecanlıydı. Yatmadan önce sıkıla sıkıla Dirk'e yaklaştı ve dedi ki:

— «Patron! Ben istemiyor şeytan sesi duymak... Ben istiyor burdan hemen gitmek...»

★

Ertesi sabah Dirk, üçüncü dalışını yaptı. Artık kendine güveniyordu, son derece soğukkanlıydı. Batık gemi, bir gün öncekinden çok daha iyi seçiliyordu.

Dirk tam tübün musluğunu ayar ederken, seren direğinin yakınında, yirmi ayak boyunda bir balık gördü. Bu, dev bir köpek balığıydı. Tropikal denizlerde tecrübe görmüş bütün dalgıçlar gibi, Dirk de köpek balıklarından hiç korkmazdı. Bununla beraber çok dikkatli olmak lâzımdı. Zira canavar, ters bir tesadüfle gelir, arkadan saldırabilirdi. Bereket versin pupa tarafından uzaklaştı.

Dirk ilerlemeye devam etti. Ayakkabıları geminin sac tabanında madenî bir ses çıkarıyordu. Ayaklarının altında kıvrılmış maden levhaları vardı. Halatı biraz daha gevşetince, ayakları bir çamur tabakasına gömüldü... Sonra önünde herşey birdenbire zifiri karanlığa büründü. Emniyet halatının yardımıyle birkaç adım daha atarak bir kayanın üstüne çıktı. Şaşılacak şey! Gemi ortasından ikiye bölünmüştü... Fakat ikinci parçası ortada yoktu! Kaptan kamarası ve Kelly'nin bahsettiği kasalar nereye gitmişti?..

Dirk geriye döndü ve binbir güçlükle, Jim'e, kendisini yukarı çekmelerini bildirdi.

(Devamı var)

OTOMOBİL FABRİKATÖRÜ OLAN BİSİKLET TAMİRCİSİ

William MORRİS

Çalışmaları ve ilgi çekici hayatı

1

Sonradan Lord Nuffield adını alacak olan William Morris 16 yaşında bir çocuk iken evinin bahçesinde bir köşede bisiklet tamir yeri açmıştı. Bütün sermayesi dört İngiliz lirasıydı. Oksford üniversitesinde okuyan öğrenciler bisikletleri bozulduğu zaman tamir için William Morris'e götürürlerdi.

Morris'in şöhreti bir tesadüfle artı. Bir gün kendisine çok uzun boylu bir adam geldi ve özel bir bisiklet yapmasını istedi. Morris adamın istediğini yaptı. Bunun arkasından başka müracaatlar oldu. Morris'in bahçedeki köşesi bir vitrin haline gelmişti.

İşinden ayrılacak vakti yoktu. Tatil günlerini de bisiklete binmekle geçirir, bütün yarışlara katılırdı. Bu yarışların çoğunu da kendi yaptığı bisikletlerle kazanırdı.

Yarışlarda birincilik alması Morris bisikletlerini meşhur etmişti.

Daha sonra bisiklet de satmaya başladı. İşleri genişleyince Oksford şehrinde bir dükkân kiralıyıp çalışmaya başladı.

1902 yılında motosiklet yapmaya başladı ve firmasına «Bisiklet mühendisi William Morris» adını verdi.

Hem bisiklet ve hem motosiklet yapmaya başladığı için işi genişledi. Bunun üzerine büyük bir bina tuttu ve burada iki yardımcı ile birlikte çalışmaya başladı. Motosikletleri geniş ilgi çekmiş ve sipariş defteri dolmuştu.

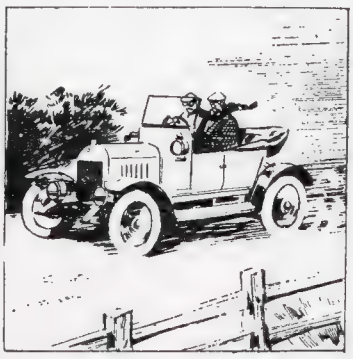

Morris, bu çalışmaları sırasında halkın otomobili çok tutacağını tahmin etti. Bisiklet ve motosiklet işlerini bırakıp otomobil yapımıyle uğraşmaya başladı.

Kısa bir süre sonra ilk Morris otomobili için 400 adet sipariş almıştı. 9 beygir kuvvetinde bir motorü olan bu otomobil 2 kişilikti.

Evinin bahçesindeki bir köşede 1913 yılında bisiklet tamirciliğine başlayan Morris aradan yirmi yıl geçtikten sonra yılda 1500 otomobil imâl ediyordu. Cowley şehrindeki fabrikasında tükenmek bilmez bir gayretle ve bazan hiç dinlenmeden 36 saat çalışıyordu. Hafta sonlarında ise işçileri ile vakit geçiriyor, onlarla futbol ve kriket oynuyordu.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Morris fabrikaları ordu için patlayıcı madde yaptı. Savaştan sonra Morris, yine otomobil yapmaya ve bunları ihraç etmeye başladı. Avustralya, Yeni Zelanda, Hindistan, Güney Afrika ve Uzak Doğu ülkelerinden müşteriler geliyordu. Bunların bir kısmı sonradan onun acenteleri olacaktı.

(Devamı var)

43 İCATLARINI KAPTIRAN ALFİ, YILDIRIM KAPTAN'LA KOSTANZA GEZEGENİNE BUNLARI GERİ ALMAYA GİDER. AMA NOKSİT VE BARRİ ONLARI BİR ODAYA HAPSEDERLER.

YILDIRIM

KAPTAN

KONSTANZA HABERLERI
ALFI, BÖYLELIKLE SAAT CAMINI, KOLUNDAN BIRAZ ILERISINE DOĞRU ÇIKAN BIR BÜYÜLTEÇ HALINE GETIRMIŞTI...

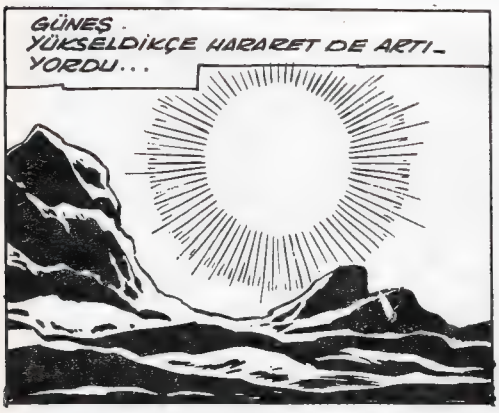
GÜNEŞ . YÜKSELDIKÇE HARARET DE ARTI- YORDU...

ORTALIK ISINDI, GÜNEŞ IŞIKLARI DA MASAYA VURUYOR ARTIK. VER BA- NA O KONTRAT- LARI..
NE YAPACAĞINI ANLIYORUM.

ALLAH BABA BURADAN KURTULMAMIZI ISTEDIĞI- NE GÖRE, BIZE YARDIM EDIYOR DEMEKTIR!

GÜNEŞ IŞINI SAATIN CAMINDAN GEÇEREK KAĞIDIN ÜZERINE DÜ- ŞÜNCE BEKLENEN NETICEYI VERDI...
KON
RA
K
®, © by NAT'L. News Syn., Inc. of America
NNS

NÖBETÇI IŞIN FARKI- NA VARMIŞTI..
NE YAPIYORSU- NUZ, APTALLAR?

ARTIK BURADAN KURTULABİ- LIRIZ ZANNEDIYORUM!

IÇERDE BIRŞEYLER OLUYOR GALIBA... ALARM ZILLERI ÇALIYOR!..

HOŞGELDINIZ, ARKADAŞLAR!..
DEVAMI VAR

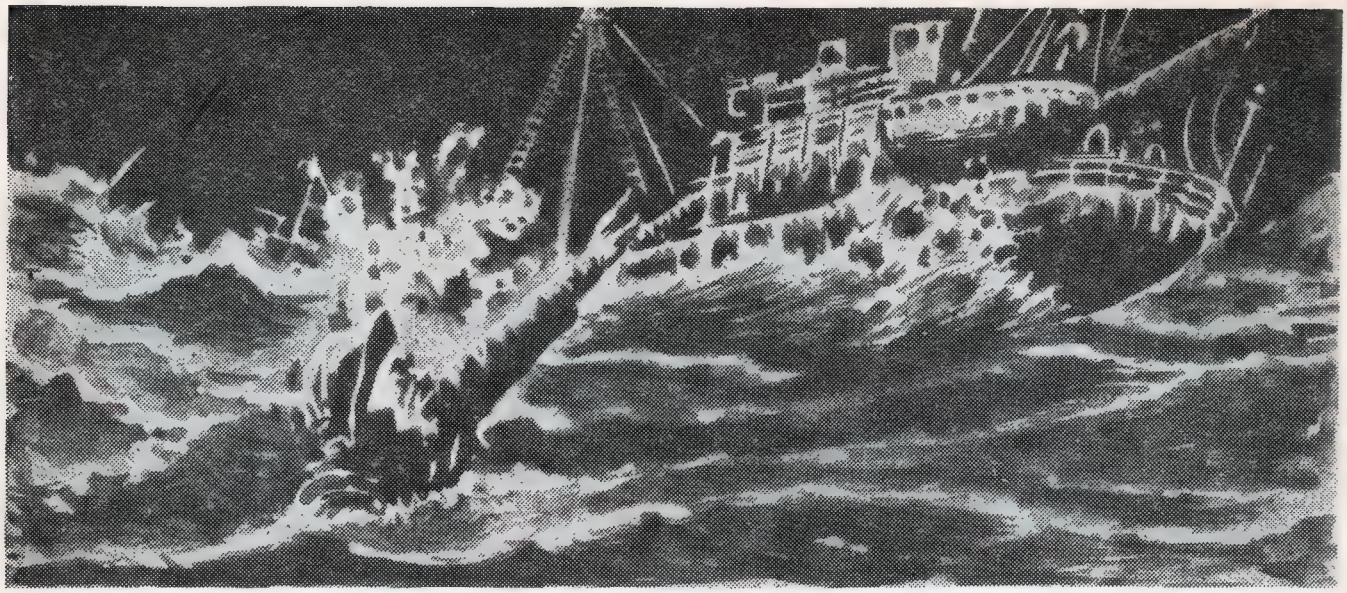

BİR HİKÂYEMİZ VAR

BİR DENİZ KAZASI

James B. Connolly'den çeviren FİKRET ARIT

Balık avını tamamlamış olan küçük balıkçı vapuru Pelican, Boston'a dönüyordu. Gittikçe sertleşen hava gece yarısına doğru iyice bindirdi. Geminin idaresi, o sırada nöbette olan ikinci kaptan, kırk yıllık denizci Andy Wholley'de idi. Steve Whitten gözcülük ediyor, Tom Boyle de dümene bakıyordu.

65 yaşındaki Andy, geminin gidişini dalgalara göre ayarlıyor, arada bir kaçırdığı dalgalar, onunla Steve'in üstünden aşarak güverteyi allak-bullak ediyordu. Dümenci, olduğu yerden gelen dalgayı göremediği için Andy ve Steve açıkta duruyorlar ve bağırarak durumdan Tom'u haberdar ediyorlardı.

Bir ara gözleri cankurtaran kayığına ilişen Andy:

— «Kayığın ipleri gevşemiş Steve» diye bağırdı. «Gidip bakalım.»

Büyük bir dikkatle yürümeye başladılar. Güverte buz tutmuştu. Rüzgâr da çok kuvvetli esiyordu. Kayığın yanına geldiler. İplerden biri tehlikeli şekilde boşalmıştı. Kuvvetli bir dalga kayığı alıp götürebilirdi. Steve:

— «Arkadaşlardan yardımcı çağırayım mı?» diye sordu.

Andy:

— «Hepsi turşu gibi yorgun Steve» dedi. «Biz yapalım. Sen şu ipin iki ucunu tut. Bana da omuz ver.»

Steve daha kımıldayamadan geminin bordasında kuvvetli bir dalga patladı. İkisi de suların içinde kaldılar. Andy'nin ayakları yerden kesildi. Bedeninin ağırlığı binince, buz tutmuş küpeşte demirini kavrayan yün eldivenli elleri gevşedi. Büyük bir hızla güverte boyunca kayan Andy kendini dalgaların arasında buldu. Yaşlı denizcinin ilk düşündüğü şu oldu:

«Artık işin tamamdır Andy Wholley.»

Kırk yıldır peşinde koşan deniz sonunda onu koynuna almıştı. Fakat kırk yıldır bu denizle savaşan Andy kolay kolay teslim olacak insanlardan değildi. Gücü yettiği kadar gene mücadele edecekti. Kolları ve bacaklarını kımıldatarak suyun üstünde kalmaya çalışırken gemiye baktı. Tekne çok yakınındaydı. Hiç yol almıyor gibiydi. Fakat buna imkân yoktu. O sırada sırtüstü devrildi. Sol ayağı çekilir gibi oldu. Ne olabilirdi bu? Acaba parakete, yani geminin hızını ölçmek için denize bırakılan âletin halatı mıydı? Durumu öğrenmek için hafif hafif ayağını oynattı. Korkuyordu da. Büyük bir tesadüf eseri ayağına dolanmış olan ipin açılmasından ve gemi ile tek bağlantısından mahrum olmaktan korkuyordu. Kendi kendine:

«Aman dikkat Andy» diye söylendi. «Aman dikkat. İpi kaçırırsan işin bitiktir.»

Sırtüstü durumunu bozmadan sol kolunu uzattı. İpi sıkı sıkı kavradı ve bileğine doladı. Sonra yüzüstü dönerek ipi öbür elile de kavradı. Derin bir soluk aldı. Ağır ağır kendini gemiye doğru çekmeye başladı. Balıkçı vapuru bazan bir dalganın üstüne çıkıyor ve yıldızlara yükselir gibi oluyordu. Bazan da bir dalga çukuruna giriyor, o zaman pervanesi boşta dönüyordu. Andy pervanelere doğru sürüklenmekten korktu. Bağırmaya başladı:

— «Hey Steve!.. Steve!»

Ne olmuştu Steve'e?

O sırada Steve, yardıma çağırdığı başka bir gemici ile güvertenin orasına, burasına bakıyor; Andy'yi arıyordu. Kulağına hafif bir ses geldi:

— «Steve!.. Hey Steve!»

Ses geminin arka tarafından geliyordu. Kayıp, düşmemek için büyük bir güç harcayarak sesin geldiği yana gittiler. Denize baktılar... Andy'yi gördüler. Andy bağırdı:

— «Parakete ipini tutuyorum. Çekin beni.»

Steve cevap verdi:

— «Sıkı tutun.»

Sonra ipi çekmeye başladılar. Dalgalar zaman zaman başlarından aşıyordu. Kısa bir fasılayı fırsat bilerek Andy'yi güverteye aldılar. Koca adam boylu boyunca rüzgâr altına uzandı. Derin derin solumaya başladı.

Öbür gemici, Steve'e:

— «Ben gidip kaptana haber vereyim» dedi.

Andy hemen doğruldu:

— «Ne haberi vereceksin?»

— «Senin yerine nöbeti alsın.»

Andy kalktı:

— «İstemez... Denize düşdükse ölmedik ya... Nöbetimi tutarım ben.»

Sonra, hiçbir şey olmamış gibi baş tarafa doğru yürüdü...

Kırk yıldır peşinde koşan deniz sonunda onu koynuna almıştı. Fakat kırk yıldır bu denizle savaşan Andy, kolay kolay teslim olacak insanlardan değildi...

MİNE OĞUZ: Akıntıburnu, Boyalı Köşk Sokak No. 3/1, Arnavutköy - İSTANBUL. **(13 yaşında Müzikten hoşlanıyor ve enstrüman çalıyor. Okumayı seviyor.)**

NAZAN MARAL: Çimento Fabrikası lojmanları No. 10 - ELÂZIĞ. **(14 yaşında. Batı müziğinden hoşlanıyor.** İngilizce **biliyor. Kartpostal ve pul biriktiriyor.)**

FARUK NALBANT: Demirtaş Mah. TCDD. Lojmanları No. 31/A, GAR - UZUNKÖPRÜ. **(14 yaşında ortaokul öğrencisi. Pul koleksiyonu var. Spor yapmayı seviyor.)**

CENGİZ BÜYÜKTÜRK: Fıstıkağacı, Ekmekçibaşı sokağı, No. 48, Üsküdar - İSTANBUL. **(16 yaşında lise öğrencisi. Hafif Batı ve Türk Müziğinden hoşlanıyor. Yabancı ülkelerle Türkiye'deki kardeşleriyle pul değişmek istiyor.)**

ÖZBAY OSMAN: Namık Kemal Lisesi III/B, No. 546, Magosa — KIBRIS. **(16 yaşında ortaokul öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

TACAN SOYER: Namık Kemal Lisesi II/B, No. 203, Magosa - KIBRIS. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

TEOMAN ŞOFÖROĞLU: Suphi Ezel yolu No. 18, Magosa - KIBRIS. **(16 yaşında ortaokul öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

HASAN ALİ: Sinde, Magosa - KIBRIS. **(Türkiye'deki kardeşleriyle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

EROL HEPDARCAN: 281 sokak No. 39/1 Halil Rıfat Paşa, - İZMİR. **(15 yaşında. Her konuyla ilgileniyor. Pul değişmek için mektup arkadaşı arıyor.)**

YÜKSEL ERİLMEZ: Karamürsel Ortaokulu sınıf I/E., No. 426 — KARAMÜRSEL. **(14 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

ÇETİN ALPASLAN : Mustafa Kemal Lisesi, 4/F, No. 3026, Yenimahalle - ANKARA. **(Hafif Batı Müziğinden hoşlanıyor. Pul biriktiriyor. Yurt içinden ve dışından mektup arkadaşı edinmek istiyor.)**

MEHMET TOLKUN: Nalbantoğlu Mah. Taşkapı Cad. No. 25 — BURSA. **(14 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

İLGİNÇ BİR DENEY

SİHİRLİ TARAK

Sihirli bir tarağınız olduğunu söyliyerek arkadaşlarınızı bakın nasıl şaşırtabilirsiniz:

Bir tabağa biraz tuz ve karabiber serpin. Sonra arkadaşlarınıza göstermeden küçük bir tarağı — plâstik olmamasına dikkat edin — bir yünlü kumaşa yavaş yavaş sürtün. Tarağı tabaktaki tuz biber karışımına yaklaştırdığınız zaman yalnız biber taneciklerinin tarağa çekildiğini ve yapıştığını göreceksiniz.

Tarağınızdaki sihirin gerçek nedenini öğrenmek ister misiniz? Tarağı yüne sürttüğünüz zaman üzerinde statik elektrik meydana gelmiştir.

BULMACA

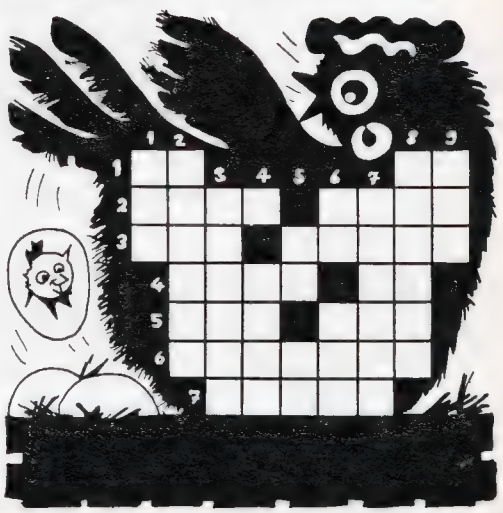

SOLDAN SAĞA: 1) Bir nota, meşgale. 2) Erkek ismi, ince ve düz kereste. 3) Yanardağlardan fışkıran kızgın su, anılmaya değer olayların hikâyesi. 4) Devegiller familyasından Güney Amerika'da yaşıyan bir tür, su. 5) Bizleri doğuran, fakat. 6) Veznede para alıp veren. 7) Su boylarında yetişen bir ağaç.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Gelecekten haber verme. 2) Başkalarının sırtından geçinen. 3) Budala. 4) Ev eşyalarından. 5) Uzak anlamına söylenir, bir spor. 6) Nota, su ortasında kara parçası. 7) Sorup soruşturmak. 8) Hatırı sayılır olma hali. 9) Satranç oyununda en önemli taş.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) MAROKEN. 2) NANE, AKAS. 3) MAL, AŞ, SA. 4) ALİ, OT, DİL. 5) KIY, VAHA. 6) İNEK, ERAT. 7) ATA.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) MAKİ. 2) NALIN. 3) MALİYE. 4) AN. 5) RE, OK. 6) AT. 7) KAŞ, VE. 8) EK, DARA. 9) NASİHAT. 10) SALATA.

OKUYUCU KÖŞESİ

NASIL BİR EVDE OTURMAK İSTERSİNİZ?

Ben daima, güneşli, rutubetsiz, güzel manzaralı bir yerde oturmayı isterim. Evimin küçük, fakat şirin olmasını dilerim. Evimin ön ve arka odaları güneş görmeli. Çünkü bir ev ne kadar güneşli ve rutubetsiz olursa o kadar sağlığa uygundur. Bir de, evimde en çok sevdiğim hayvanlar olan minik bir kedi ile bir kafesin içinde sarı bir kanarya olmasını isterim. Dışarda da minik bir bahçem olsun tabiî... Bu bahçede renk renk çiçekler, her cins meyva veren ağaçlar bulunsun ve evimin dış boyası da sarı olsun!..

AYÇA DEREBOYLU

(Poyracık So. Yasemin Apt. 1/12, Teşvikiye - İSTANBUL

LEVENT AKAY

OKUL ve ÖĞRETMEN

Okul bilgi yuvası,
Doğruluğun anası,
Saadetin mayası...

Öğretmenler hayatın,
En sevimli hocası,
Ben onlardan öğrendim,
Okumayı yazmayı...

Onlar sayesinde belledim
Doğrulukta kalmayı,
Sözünde durmayı,
Terbiyeli olmayı...

LEVENT AKAY

(Dayı Ahmet Ağa İlkokulu, 4/A öğrencisi, - GAZİANTEP)

TUTUM

Kumbaram
hayalimde
Bir kocaman ev oldu;
Bu güzel evin içi
Neşe, sevinçle doldu.

Fabrikaların bacaları
Yükseldi birer birer,
Yurttaşlarım böylece
Mutluluğa erdiler...

Tutumla hayallerim
Neden gerçek
olmasın?..
Deste deste parayla
Kasam niçin
dolmasın?..

TURGAY METİN

(Pereja İlkokulu, 3/A öğrencisi, Bahçelievler — İSTANBUL)

ANNECİĞİM

Anneciğim, seni anlamak için
Bilmem ki ne söyliyeyim?
Sanın çok büyük,
Sevgin bir âlem!

Sevgiyi,
Gülmeyi,
Koşmayı,
Zıplamayı
Senden öğrendim, anneciğim!

Sen Tanrı'nın
En güzel varlığısın.
Benim en Büyük
Nimet'im,
Tatlı anneciğim!

UĞUR DİREN

(Kadırga İlkokulu, 4/A öğrencisi Kadırga - İSTANBUL)

ÇİÇEK

Dün gece rüyamda,
Geziyordum kırlarda;
Mis kokulu çiçekler,
Sayayım birer birer...

Sümbüller, papatyalar,
lâleler,
Kırmızı güller, mor
menekşeler,
Çiçeklere konmuş
kelebekler,
Dallarda güzel sesli
bülbüller...

HÜLYA GÜLDOĞAN

(Cumhuriyet İlkokulu 5/C öğrencisi — ERGANİ)

KIŞLA KAR

Bir sabah uyandım,
Perdelerimi açtım,
Şaşırıp kaldım!
Çünkü kar yağmıştı...

Anladım, kış gelmiş;
Her taraf beyaza
bürünmüş,
Ağaçların yemyeşil
Renkleri ölmüştü...

İ. CAN KAKMACI

(Şişli Ortaokulu I'inci sınıf öğrencisi, - İST.)

ANNEANNEM

Diyorlar ki, güler bir yüzün varmış;
Anneannem hiç kimseyi kırmazmış...
Ne olurdu ben de seni görseydim,
Gül yüzünü doya doya sevseydim!..
Yanağını öpemedim,
Gül yüzünü göremedim,
Anneannem diyemedim;
Yine seni seviyorum!..

SEMA BEŞTOY

(Gazi M. Kemal İlkokulu, 4/A öğrencisi, — KONYA)

Bilmece Bildirmece

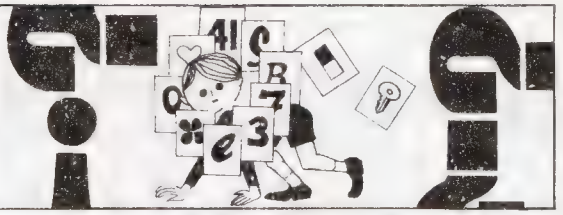

AYNI MOTELDE KALAN AT, DEVE, ÖKÜZ, ZÜRAFA VE GEYİK SORUYORLAR: YANDA GÖRDÜĞÜNÜZ AYAKLAR HANGİMİZE AİT, TIRNAKLARDAN TANIYABİLİR MİSİNİZ ?

1	A	T										
2	A	T										
3	A	T										
4					A	T						
5					A	T						
6				A	T							
7					A	T						
8					A	T						
9	A	T										
10	A	T										
11	A	T										

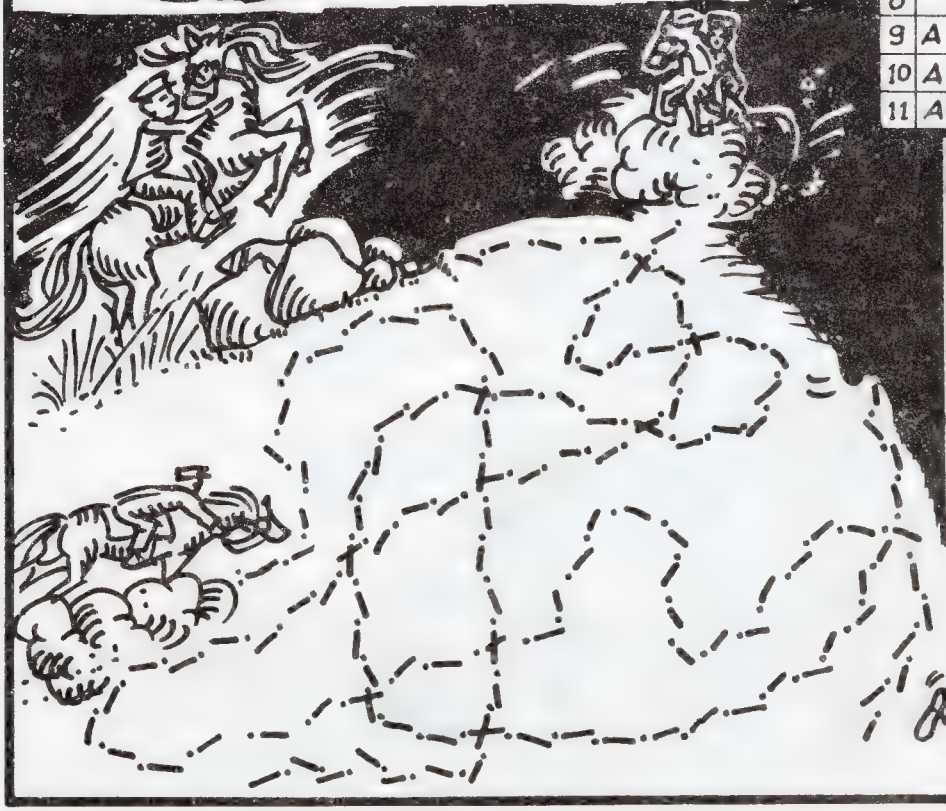

HER KELİMEDE AT

SOLDAN SAĞA :

1. Yere dikilmiş eksenle çevresinde çocukların binip döndüğü oyuncaklar. 2. Atletizmle meşgul olan. 3. Soğuğa karşı boyna sarılan örtü. 4. Kuslarda uçmayı sağlıyan organ. 5. Yüz. 6. Günün hangi saati olduğunu gösteren aygıt. 7. Dört Osmanlı padişahının ismi. 8. El içi ile vurulan vuruş. 9. Bazı maddelerin yanması ile beliren ışık ve ısı. 10. Bir okyanusun adı. 11. Bir kestane cinsi.

HIRSIZ POLİS

HIRSIZI KOVALIYAN ÜÇ ATLIDAN HANGİSİ DOĞRU İZİN PEŞİNDE ?

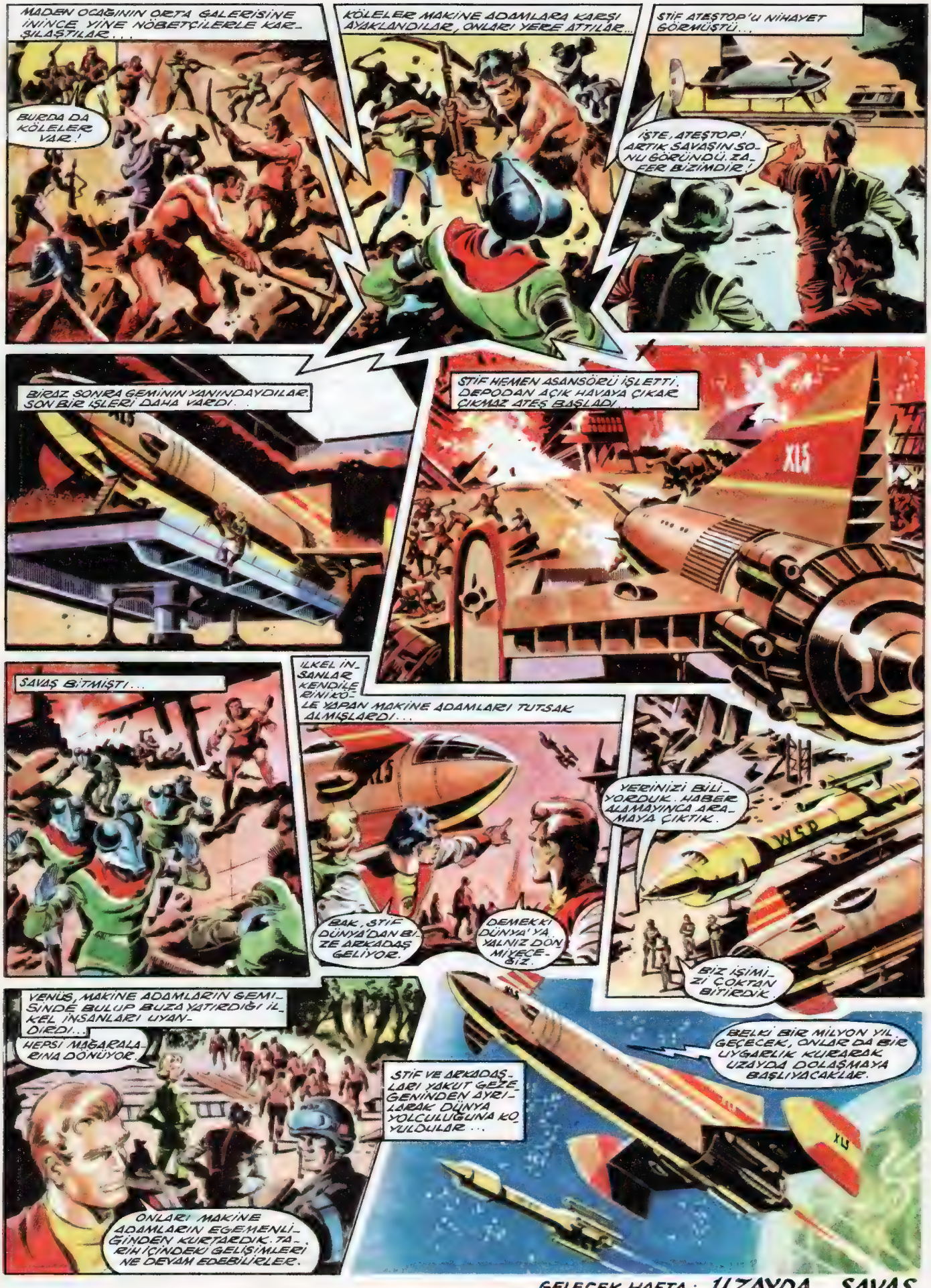

GELECEK HAFTA : UZAYDA SAVAŞ

Doğan Kardeş

Sayı: 63 | 8 Ocak 1968 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

MADEN OCAĞININ ORTA GALERİSİNE İNİNCE YİNE NÖBETÇİLERLE KARŞILAŞTILAR...

BURDA DA KÖLELER VAR!

KÖLELER MAKİNE ADAMLARA KARŞI AYAKLANDILAR, ONLARI YERE ATTILAR...

STİF ATEŞTOP'U NİHAYET GÖRMÜŞTÜ...

İŞTE, ATEŞTOP! ARTIK SAVAŞIN SONU GÖRÜNDÜ. ZAFER BİZİMDİR!

BİRAZ SONRA GEMİNİN YANINDAYDILAR. SON BİR İŞLERİ DAHA VARDI...

STİF HEMEN ASANSÖRÜ İŞLETTİ. DEPODAN AÇIK HAVAYA ÇIKAR ÇIKMAZ ATEŞ BAŞLADI.

XL5

SAVAŞ BİTMİŞTİ...

İLKEL İNSANLAR KENDİLERİNİ KÖLE YAPAN MAKİNE ADAMLARI TUTSAK ALMIŞLARDI...

BAK, STİF DÜNYA'DAN BİZE ARKADAŞ GELİYOR.

DEMEKKİ DÜNYA'YA YALNIZ DÖNMİYECEĞİZ.

YERİNİZİ BİLİYORDUK. HABER ALAMAYINCA ARAMAYA ÇIKTIK.

WSP

BİZ İŞİMİZİ ÇOKTAN BİTİRDİK.

VENÜS, MAKİNE ADAMLARIN GEMİSİNDE BULUP BUZA YATIRDIĞI İLKEL İNSANLARI UYANDIRDI...

HEPSİ MAĞARALARINA DÖNÜYOR.

ONLARI MAKİNE ADAMLARIN EGEMENLİĞİNDEN KURTARDIK. TARİH İÇİNDEKİ GELİŞİMLERİ NE DEVAM EDEBİLİRLER.

STİF VE ARKADAŞLARI YAKUT GEZEGENİNDEN AYRILARAK DÜNYA YOLCULUĞUNA KOYULDULAR...

BELKİ BİR MİLYON YIL GEÇECEK, ONLAR DA BİR UYGARLIK KURARAK UZAYDA DOLAŞMAYA BAŞLIYACAKLAR.

XL5

GELECEK HAFTA: UZAYDA SAVAŞ

Doğan Kardeş

Sayı : 63 | 8 Ocak 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

MADEN OCAĞININ ORTA GALERİSİNE İNİNCE YİNE NÖBETÇİLERLE KARŞILAŞTILAR...

BURDA DA KÖLELER VAR!

KÖLELER MAKİNE ADAMLARA KARŞI AYAKLANDILAR, ONLARI YERE ATTILAR...

STİF ATEŞTOP'U NİHAYET GÖRMÜŞTÜ...

İŞTE, ATEŞTOP! ARTIK SAVAŞIN SONU GÖRÜNDÜ. ZAFER BİZİMDİR!

BİRAZ SONRA GEMİNİN YANINDAYDILAR. SON BİR İŞLERİ DAHA VARDI...

STİF HEMEN ASANSÖRÜ İŞLETTİ. DEPODAN AÇIK HAVAYA ÇIKAR ÇIKMAZ ATEŞ BAŞLADI.

XL5

SAVAŞ BİTMİŞTİ...

İLKEL İNSANLAR KENDİLERİNİ KÖLE YAPAN MAKİNE ADAMLARI TUTSAK ALMIŞLARDI...

BAK, STİF DÜNYA'DAN BİZE ARKADAŞ GELİYOR.

DEMEKKİ DÜNYA'YA YALNIZ DÖNMİYECEĞİZ.

YERİNİZİ BİLİYORDUK. HABER ALAMAYINCA ARAMAYA ÇIKTIK.

BİZ İŞİMİZİ ÇOKTAN BİTİRDİK.

VENÜS, MAKİNE ADAMLARIN GEMİSİNDE BULUP BUZA YATIRDIĞI İLKEL İNSANLARI UYANDIRDI...

HEPSİ MAĞARALARINA DÖNÜYOR.

ONLARI MAKİNE ADAMLARIN EGEMENLİĞİNDEN KURTARDIK. TARİH İÇİNDEKİ GELİŞİMLERİ NE DEVAM EDEBİLİRLER.

STİF VE ARKADAŞLARI YAKUT GEZEGENİNDEN AYRILARAK DÜNYA YOLCULUĞUNA KOYULDULAR...

BELKİ BİR MİLYON YIL GEÇECEK, ONLAR DA BİR UYGARLIK KURARAK UZAYDA DOLAŞMAYA BAŞLIYACAKLAR.

GELECEK HAFTA : UZAYDA SAVAŞ